Rok XXV. Nr. 5.

# DZIENNIK URZĘDOWY

## DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 12 kwietnia 1921.

L. 5226/IV.

## Okólnik

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj państwowych i prywatnych z prawem publiczności szkół średnich ogólnokształcących w okręgu w różnych sprawach uczniowskich.**

I.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa WR. i OP. z dnia 29. października 1920 L. 18209/S. II. Kuratorjum zmienia częściowo przepisy dotyczące wieku uczniów szkół średnich i uwalniania od czesnego, zawarte w okólniku z dnia 22. lutego 1920 L. 3400/IV w następujący sposób:

1. Do klasy pierwszej szkół średnich ogólnokształcących państwowych i prywatnych przyjmować się będzie młodzież, która w danym roku kalendarzowym kończy lat $9\frac{1}{2}$, a nie przekroczy lat 12, do klas wyższych odpowiednio starszą.

2. Od czesnego mogą być uwolnieni w całości lub w połowie uczniowie publiczni, którzy:

*a)* zachowywali się przynajmniej dobrze,

*b)* uzyskali w świadectwie szkolnem z ostatniego półrocza przynajmniej stopień „dostateczny“ ze wszystkich przedmiotów,

*c)* wykażą niezamożność rodziców względnie opiekunów świadectwem należycie wypełnionem na specjalnym druku i potwierdzonem przez właściwą władzę duchowną i Urząd gminny, względnie Starostwo.

Pod temi samemi warunkami z wyjątkiem punktu *a)*, mogą być uwolnieni od czesnego także prywatyści (stki) w wypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, np. w razie choroby nie pozwalającej

uczęszczać do szkoły, czynnej służby wojskowej, a prywatystki w miejscowościach nie posiadających żadnej szkoły średniej żeńskiej z prawem publiczności.

3. W wypadkach godnych uwzględnienia może konferencja grona nauczycielskiego uwolnić ucznia od czesnego w całości lub w połowie także wówczas, gdy uczeń ten z jednego przedmiotu ma stopień „niedostateczny“. Jeżeli stopień niedostateczny powtarza się w następnem półroczu uczeń traci prawo do zwolnienia od czesnego.

II.

Kuratorjum poleca Dyrekcjom, aby na przyszłość załatwiały we własnym zakresie działania, bądź to same bądź w porozumieniu z Gronem nauczycielskiem, następujące sprawy uczniowskie:

1. przyjmowanie uczniów do zakładu w terminie normalnym i w ciągu roku szkolnego w porozumieniu z gronem na uczniów publicznych, prywatnych, ewentualnie hospitantów (oczywiście z uwzględnieniem dotychczas obowiązujących przepisów), z wyjątkiem wypadków, w których decyzja Kuratorjum okaże się konieczna (jak np. przyjmowanie uczniów wykluczonych, uczniów pochodzących z drugich zaborów lub z innych państw i w tym podobnych wypadkach wątpliwych);

2. przyjmowanie uczniów na podstawie egzaminów wstępnych w terminie normalnym lub w ciągu roku szkolnego do wszystkich klas, przyczem poza tem i nadal obowiązuje tutejszy okólnik z 22 lutego 1920 L. 3400/IV ustęp I ze zmianą wprowadzoną w części I 1 niniejszego okólnika;

3. uwalnianie uczniów klasy III i IV gimnazjów klasycznych od obowiązkowej nauki języka greckiego z zachowaniem norm dotychczas obowiązujących, jakoteż od obowiązkowej nauki języka łacińskiego w dotychczasowych gimnazjach realnych, o ile w danej miejscowości niema odnośnego typu szkoły średniej bez obowiązkowej nauki języka łacińskiego, do której uczeń w dalszych latach nauki ma zamiar uczęszczać;

4. uwalnianie (wzgl. nieuwalnianie) uczniów publicznych i prywatnych w całości lub w części od opłaty czesnego na podstawie uchwały konferencji grona nauczycielskiego w myśl okólnika z 22 marca 1920 L. 3400/IV § 13 sqts. z uwzględnieniem zmian zawartych w ustępie I niniejszego okólnika, bez przesyłania podań Kuratorjum. Należy tylko Kuratorjum przesyłać sumaryczny wykaz uwolnionych wzgl. nieuwolnionych uczniów każdej klasy do wiadomości;

5. wydawanie duplikatów świadectw wszelkiej kategorji z zastosowaniem się do tutejszego okólnika z 19 listopada 1920 L. 23386/IV.

Wszystkie podania w wyżej wymienionych sprawach, skierowane wprost do Kuratorjum, będą przesyłane Dyjekcjom do załatwienia we własnym zakresie.

Podania, przesyłane Kuratorjum do decyzji, zechcą Dyrekcje zawsze zaopatrywać odpowiedniem sprawozdaniem i wnioskiem.

Natomiast Kuratorjum zastrzega sobie i nadal sprawy przypuszczania do egzaminów nadzwyczajnych wszelkiej kategorji, sprawy przypuszczania eksternistów do egzaminów dojrzałości, sprawy przypuszczania wojskowych (ewentualnie i innych petentów) do egzaminów rocznych i dojrzałości w terminie nadzwyczajnym, tudzież sprawy rekursów i zażaleń, wniesionych przeciw zarządzeniom i uchwałom Dyrekcyj i Gron nauczycielskich.

W razie odmowy ze strony Dyrekcji należy na pismach umieścić klauzulę rekursową z terminem 14 dniowym od dnia doręczenia.

## III.

Ponieważ sprawa ujednostajnienia egzaminów dojrzałości nie została dotąd uregulowana przez Ministerstwo W. R. i O. P., obowiązywać będą w roku bieżącym aż do odwołania dotychczasowe przepisy z tą różnicą, że eksterniści mają być egzaminowani ze wszystkich przedmiotów przy ustnym egzaminie dojrzałości, dotychczasowe zaś wypracowania przy egzaminie uprzednim mają wykonać w niezmienionym zakresie w dzień po ogólnym egzaminie pisemnym.

Równocześnie upoważnia się Komisje egzaminacyjne do uwalniania od egzaminu ustnego uczniów publicznych z tych przedmiotów, w których w klasach wyższych (5—8) okazywali stale postęp przynajmniej dobry, o ile maturalne wypracowanie pisemne nie było gorsze. Uchwała taka nie może jednak zapaść wbrew opinji przewodniczącego, ani właściwego egzaminatora. W każdym razie kandydat musi być pytany przynajmniej z jednego przedmiotu. Wobec tego poszczególne serje pytanych mogą obejmować znaczniejszą ich liczbę tak, by egzamin całej serji półdniowej mógł się skończyć w ciągu 4 godzin.

Końcowe orzeczenie co do wszystkich abiturjentów ma w myśl rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. podanego okólnikiem Rady szkolnej krajowej z dnia 28 sierpnia 1920 l. 8502 opiewać: „dojrzały z postępem celującym, dobrym, dostatecznym“. Przed oznaczeniem szczegółowego stopnia należy głosować, czy kandydata można uznać dojrzałym, przyczem w myśl dotychczasowych przepisów należy odmawiać świadectwa dojrzałości tym kandydatom, którzy w myśl opinji

właściwego egzaminatora wykazują braki zasadnicze i ignorancję choćby w jednym tylko przedmiocie. Stopień „dojrzały z postępem celującym“ należy przyznawać, jak dotychczasowe odznaczenie, zwykłą większością głosów, gdy nikt z Komisji egzaminacyjnej nie sprzeciwi się przedtem ogólnej dojrzałości, dwa dalsze stopnie wedle zwykłej większości głosów. Stosunku głosów nie należy zaznaczać na świadectwie, lecz tylko w protokole.

Równocześnie przypomina się Dyrekcjom, że w myśl tutejszego okólnika z dnia 12 marca 1920 l. 4942/IV należy tematy do piśmiennych wypracowań przy egzaminie dojrzałości przesyłać wprost do rąk właściwego Wizytatora, zaś daty statystyczne, odnoszące się do egzaminów dojrzałości w terminie letnim do rąk Wizytatora szkół Dr. Marjana Janellego i to w terminie możliwie najrychlejszym.

We Lwowie, dnia 26 marca 1921.

Kurator:
*Sobiński* w. r.

---

L. 11.583/I.

## Okólnik

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych na terenie Małopolski, oraz Rad szkolnych miejskich we Lwowie i Krakowie, w sprawie upoważnienia ich do wymierzania i przekazywania do wypłaty odnośnym Kasom państwowym poborów nauczycieli publicznych szkół powszechnych.**

Odnośnie do § 4 poz. 7 i 8 tutejszego rozporządzenia z 1 marca 1921 L. 264/pr. w celu wykonania ustawy z 4 czerwca 1920 Dz. U. Rzp. P. Nr. 50 poz. 304 w rozumieniu rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Wyznań Rel. i Oświecenia Publicznego z 8 lutego 1921 Dz. U. Rzp. P. Nr. 16 poz. 97, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego upoważnia wszystkie Rady szkolne powiatowe i miejskie, aby po otrzymaniu niniejszego okólnika wymierzały i przekazywały do wypłaty odnośnym Kasom państwowym, stosownie do dotychczasowych i wydać się mających w przyszłości rozporządzeń, pobory osobiste wszystkim nauczycielom publicznych szkół powszechnych, a to:

1. płace zasadnicze,
2. dodatki za wysługę lat, ewentualnie trzechlecia,
3. dodatki za egzamin wydziałowy względnie za studja wyższe,
4. dodatki za kierownictwo,
5. dodatki drożyźniane,
6. równoważniki za grunt i opał, oraz

7. wynagrodzenia za godziny nadobowiązkowe, nadliczbowe i nieobowiązkowe i za godziny nauki religji, z wyłączeniem wszelkich innych należytości, których asygnowanie należeć będzie nadal do kompetencji Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Podstawą obliczenia wynagrodzeń ad 7 będzie ta ilość godzin, która pozostanie po zliczeniu wszystkich godzin obowiązkowej, nadobowiązkowej względnie nieobowiązkowej nauki oraz nauki religji ponad przepisaną normę, obowiązującą dla danego nauczyciela na podstawie zatwierdzonego podziału godzin. Remuneracja ta należy się za godziny nauki faktycznie odbyte.

Duszpasterzom za udzielanie nauki religji w szkołach należących do ich parafji przypada wynagrodzenie tylko za godziny odbyte na podstawie zatwierdzonego planu, bez doliczania sześciu godzin za duszpasterstwo. W szkołach 4-ro i więcej klasowych, w których duszpasterz odbywa egzorty dla młodzieży, liczy się każda egzorta za 2 godziny tygodniowo.

Powyższe upoważnienie Rad szkolnych powiatowych i miejskich do przekazywania do wypłaty poborów osobistych rozciąga się na wszystkie wypadki, bez względu czy chodzi tu o wypłatę poborów poraz pierwszy, czy o zmianę poborów wskutek spensjonowania, przeniesienia względnie przejścia do wyższej kategorji płac lub wskutek restrykcji poborów.

Przekazy do wypłaty powinny być wygotowywane w formie załączonych wykazów w 3 równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden zaopatrzony klauzulą „wykaz stwierdziłem i za zgodny z ustawą uznałem“ oraz podpisem Przewodniczącego Rady szkolnej względnie jego zastępcy i pieczątką urzędową, należy przesyłać odnośnemu Urzędowi podatkowemu względnie filjalnej Kasie krajowej w Krakowie do realizowania, (Rada szkolna miejska we Lwowie przesyłać ma egzemplarz pierwszy wykazu Kasie skarbowej we Lwowie za pośrednictwem Likwidatury Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego). Egzemplarz drugi wykazu należy przedkładać Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego dla celów kontrolnych, trzeci zaś zatrzymać dla ewidencji w Radzie szkolnej i przechowywać w osobnych fascykułach, założonych dla każdej szkoły osobno, aż do czasu gdy zostaną wydane przepisy o prowadzeniu specjalnych ksiąg względnie inne w tym kierunku zarządzenia.

Za rzetelne i sprawne wykonanie powyższych zarządzeń czyni się osobiście odpowiedzialnym Przewodniczącego Rady szkolnej powiatowej względnie miejskiej.

We Lwowie, dnia 1 kwietnia 1921.

Kurator:

*Sobiński* w. r.

L. 5956/I.

# Okólnik

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych w sprawie ilości godzin nauki obowiązujących nauczycieli szkół powszechnych.**

Z powodu licznych zapytań ze strony Rad szkolnych powiatowych w sprawie ilości godzin obowiązujących nauczycieli i kierowników wieloklasowych szkół powszechnych podaje Kuratorjum Okr. Szk. Lwowskiego do wiadomości dwa rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wydane w tej sprawie a mianowicie:

I. reskrypt z dnia 5 czerwca 1920 Nr. 13261/I.:

„Według art. 14 Ustawy z dnia 27 maja 1919 o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli szkół powszechnych (Dz. pr. Nr. 44 poz. 311) każdy nauczyciel jest obowiązany do 30 godzin lekcyj tygodniowo; według art. 16 tejże ustawy nauczyciel otrzymuje oprócz wynagrodzenia za pracę nauczycielską osobne wynagrodzenie za kierownictwo i administrację szkoły. Z brzmienia więc ustawy wynika, że kierownicy szkół są w zasadzie obowiązani do tejże samej liczby obowiązkowych lekcyj tygodniowo co i inni nauczyciele tej szkoły.

Ażeby jednak ułatwić kierownikom szkół spełnianie ich obowiązku czuwania nad biegiem życia szkolnego i bezpośredniego zdawania sobie sprawy z postępów młodzieży w szkołach powierzonych ich kierownictwu zarządza się co następuje:

1. W pełnych szkołach siedmioklasowych obok siedmiu nauczycieli i nauczyciela religji (prefekta) ustanawia się osobnego kierownika, który może otrzymać zniżenie liczby godzin obowiązkowych do 12 godzin tygodniowo.

2. W szkołach sześcioklasowych może nauczyciel, będący zarazem kierownikiem szkoły, otrzymać zniżenie liczby godzin obowiązkowych do 20 godzin tygodniowo.

3. W szkołach rozwojowych 6-cio i 7-mioklasowych, mających na razie cztery lub pięć oddziałów, otrzymuje nauczyciel, będący zarazem kierownikiem tej szkoły, zniżkę godzin do 24 godz. tygodniowo. Jeżeli zaś szkoła 7-mioklasowa ma już sześć oddziałów, wtedy kierownik otrzymuje na ten jeden rok zniżkę do 20 godzin tygodniowo.

4. W szkołach cztero- i pięcioklasowych może nauczyciel będący zarazem kierownikiem szkoły otrzymać zniżenie liczby godzin obowiązkowych do 24 godzin tygodniowo.

5. W szkołach 2- i 3-klasowych może nauczyciel będący zarazem kierownikiem szkoły otrzymać zniżenie liczby godzin obowiązkowych do 28 godzin tygodniowo“.

II. reskrypt z 12 sierpnia 1919 Nr. 14364/19 S. I.:

„Według art. 13 ustawy z dnia 27 maja 1919 Dz. P. P. P. Nr. 44 poz. 311 każdy nauczyciel publicznej szkoły powszechnej jest obowiązany do 30 godzin lekcyj w tygodniu. Przypominając postanowienia tego artykułu Ministerstwo okólnikiem z dnia 12 lutego 1920 Nr 1915/I poleciło Inspektorom szkolnym okręgowym, aby przy obecnym braku sił nauczycielskich ograniczyli zmniejszanie liczby godzin obowiązkowych dla nauczycieli jedynie do wypadków bardzo wyjątkowych i to za uprzedniem zezwoleniem Ministerstwa.

Sprawozdania Inspektorów szkolnych krajowych z przeprowadzonych wizytacyj publicznych szkół powszechnych wykazują jednak, iż mimo wydanych w tym względzie zarządzeń intencje wymienionego okólnika nie przez wszystkich Inspektorów szkolnych okręgowych zostały wprowadzone w życie. Jest bowiem dotąd wielu nauczycieli, w szczególności w miastach, miasteczkach i szkołach wieloklasowych, którzy udzielają nauki w publicznych szkołach powszechnych tylko w 16—20 godzinach tygodniowo. Fakt ten w zestawieniu z drugim faktem, a mianowicie że jest równocześnie bardzo wiele szkół nieczynnych z powodu braku nauczycieli, jest wprost administracyjną potwornością, która bezwarunkowo nie może być nadal przez Ministerstwo cierpiana. Dalsze tolerowanie niesłusznie uprzywilejowanego stanowiska nauczycieli miejskich, udzielających nauki w zmniejszonej liczbie godzin tygodniowo, byłoby krzywdą wyrządzoną Państwu, społeczeństwu i idei szybkiej realizacji powszechnego nauczania.

Wobec tego Ministerstwo zwraca się ponownie do Inspektorów szkolnych okręgowych ze stanowczem wezwaniem, aby przestrzegali wydanych przez Ministerstwo zarządzeń i czuwali nad tem, by każdy z nauczycieli, nie wyłączając prefektów i specjalistów, udzielał nauki w publicznych szkołach powszechnych w przepisanej ustawą liczbie godzin tygodniowo. W wyjątkowych wypadkach, gdy stosunki lokalne lub inne okoliczności nie zezwalają aby każda z sił nauczycielskich była zajęta w pełnej liczbie godzin, Ministerstwo upoważnia Inspektorów szkolnych okręgowych do udzielania niektórym nauczycielom szkół wieloklasowych zniżenia liczby godzin obowiązkowych do 24 godzin w tygodniu. Poniżej 24 godzin tygodniowej nauki nie może być żaden nauczyciel zajęty bez zezwolenia Ministerstwa, które będzie udzielało takich zezwoleń tylko w istotnie wyjątkowych wypadkach i to na podstawie szczegółowo umotywowanych wniosków Inspektorów szkolnych okręgowych.

Ustalone rozporządzeniem z dnia 22 sierpnia 1919 Nr. 14354 normy zniżek godzin dla kierowników szkół wieloklasowych mają nadal moc obowiązującą.

Mianowanie nauczycieli w szkołach wieloklasowych dla równorzędnych oddziałów może być wtedy tylko dokonane, jeżeli zatrudnione już przy szkole siły nauczycielskie pracują w przepisanej liczbie godzin.

W razie, jeżeli przy rewizji dotychczasowego wymiaru zajęć nauczycieli okaże się, że w jakiejś miejscowości pewna ilość zajętych tam obecnie nauczycieli jest zbędną, należy o tem wcześnie zawiadomić Ministerstwo. Inspektorowie szkolni winni przytem podać nazwiska tych nauczycieli tymczasowych, którzy jako zbędni w danej miejscowości muszą być przez Ministerstwo przeniesieni w drodze służbowej gdzieindziej. Do każdego takiego wniosku o przeniesienie należy dołączyć arkusz nauczycielski danego nauczyciela. Jeżeli Inspektor szkolny ma możność przeniesienia wszystkich zbędnych w pewnej miejscowości nauczycieli tymczasowych w obrębie swego okręgu, należy oczywiście zaniechać przedkładania wniosków o przeniesienie do Ministerstwa.

W końcu Ministerstwo nadmienia, że Inspektorowie szkolni krajowi otrzymali polecenie, aby przy wizytacjach szczegółowo badali, czy nauczyciele publicznych szkół powszechnych uczą w przepisanej liczbie godzin. W razie stwierdzenia, iż nauka w publicznych szkołach powszechnych nie odbywa się według wyżej wymienionych zarządzeń, Ministerstwo musiałoby danego Inspektora szkolnego okręgowego pociągnąć do osobistej odpowiedzialności".

Ministerstwo Wyznań Rel. i Oświecenia Publ. reskryptem z dnia 4 lutego 1921 Nr. 2248/I oznajmiło, że okólniki te odnoszą się również do nauczycieli w Małopolsce, zwróciło jednak uwagę, że zniżenie liczby godzin dla kierowników, wywołane dążeniem do ułatwienia im spełnienia obowiązków w szkołach ich kierownictwu powierzonych, jest zależne od decyzji Rady szkolnej powiatowej w ramach określonych okólnikiem z 12 sierpnia 1919 Nr. 14354/I, o dalszej zaś jeszcze zmianie decyduje Kuratorjum Okr. szk.

We Lwowie, dnia 12 marca 1921.

Kurator:
*Sobiński.*

L. 434/V.

# Okólnik

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie urządzania kursów w celu dokształcania osób zajętych w przemyśle lub handlu.**

Doświadczenie okazało, że urządzane przed wojną krótkie kursy zawodowe, mające na celu dokształcanie pracowników zajętych w przemyśle i handlu, wyuczanie wyrobu pewnych specjalności, doskonalenie w ich wykonywaniu, zaznajamianie uczestników z postępami techuiki itp. spełniały dobrze swe zadanie i cieszyły się w kołach interesowanych zasłużoną wziętością.

Pragnąc na nowo ożywić tę pożyteczną działalność dydaktyczną uzupełniającą metodyczną pracę szkolnictwa zawodowego, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego uważa za swój obowiązek nietylko nadzorować przeprowadzenie wzmiankowanych kursów, lecz także i przedewszystkiem wspierać wszelkie usiłowania mające na celu ich urządzanie, a to przez udzielanie subwencyj, przez skierowywanie interesowanych czynników tam, gdzie mogłyby zaspokajać dydaktyczne potrzeby miejscowego przemysłu i handlu, względnie przez ułatwianie tym czynnikom urządzania odpowiednich kursów przy organizacjach już istniejących, jak szkoły przemysłowe i zawodowe męskie i żeńskie, szkoły dokształcające i tp.

Aby temu zadaniu zadość uczynić z rozumnem uwzględnieniem ekonomji sił, tudzież zapobiedz rozdrabnianiu się usiłowań w urządzaniu kursów dla zaspokojenia tych samych potrzeb przez rozmaite czynniki. Kuratorjum uważa, że cała akcja winna odbywać się programowo, z wykluczeniem dorywczości i przypadkowości, pragnie przeto zawczasu dowiadywać się o zamierzonych urządzeniach.

Uprasza się zatem wszystkie interesowane czynniki, aby przynajmniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem zamierzonego kursu zawiadomiły o tem Kuratorjum.

Doniesienie o zamiarze urządzenia kursu ma zawierać dokładne określenie danego kursu, oraz kiedy, gdzie, w jakim lokalu i dla ilu uczestników kurs miałby się odbyć. W razie ubiegania się o subwencję na cele kursu należy nadto załączyć program kursu, wykaz sił nauczycielskich i ich kwalifikacji, tudzież zestawienie kosztów łączących się z jego urządzeniem.

Po zbadaniu doniesień Kuratorjum zawiadomi interesowanych o przyjęciu do wiadomości zamiaru urządzenia kursu i oświadczy się co do możliwości udzielenia po przeprowadzeniu kursu odpowiedniej subwencji,

która jednak w zasadzie nie może przenosić jednej trzeciej ogólnych kosztów kursu.

Po ukończeniu kursu należy przedłożyć Kuratorjum krótkie sprawozdanie z przebiegu kursu z prośbą o przyznanie subwencji dołączając wykaz uczestników, poczem w miarę środków nastąpi asygnowanie subwencji. Na taką subwencję nie mogą liczyć czynniki, które najmniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem kursu nie zawiadomiły o tem Kuratorjum.

Dyrekcje szkół przemysłowych i zawodowych użyczą interesowanym chętnie pomocy w urządzaniu kursów, dostarczając programów, a w danym razie podejmą się urządzenia kursu w swoim zakładzie, o ile zakres pracy i urządzenie danego zakładu na to pozwalają.

Zauważa się, że bez poprzedniego zawiadomienia Kuratorjum kursy o których mowa nie powinny się odbywać.

Okólnik ten nie odnosi się do kursów, które są objęte organizacją państwowych lub krajowych szkół przemysłowych, zawodowych i handlowych.

We Lwowie, dnia 17 marca 1921.

Za Kuratora:
*Stefanowicz.*

---

L. 375/pr.

# O k ó l n i k

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich oraz Rad szkolnych powiatowych w sprawie przybierania nazw przez szkoły.**

Pragnąc ująć w pewien system sprawę obierania nazw przez poszczególne zakłady naukowe uważam za właściwe podać następujące wskazówki i ogólne uwagi.

Szkoły, jako przybytki wiedzy i nauki, mające przygotować młodzież do zbożnej a twórczej pracy codziennej dla rozbudowy Ojczyzny i wyrobić w niej wzniosłe zasady postępowania, którychby miała się trzymać przez całe życie, powinny za patronów symbolizujących wytyczne ideały szkoły wybierać bohaterów oręża tylko wyjątkowo, o ile żywot ich łączy się z daną miejscowością, jak np. Stan. Żółkiewskiego z Żółkwią, albo króla Jana Sobieskiego z Jaworowem lub Złoczowem. Normą natomiast powinno być przybieranie nazwisk wybitnych przedstawicieli nauki i to w miarę możności związanych ze szkołą, lub okolicą szkoły, licząc się przytem z typem danej szkoły. W tym względzie jednak niektóre zarządy szkół nie wykazują należytego zrozumienia, zbyt często powtarzają się

te same nazwiska: trzech wieszczów narodowych, Kopernika lub Śniadeckich.

Z jednej strony czyni to wrażenie pewnej pretensjonalności szkoły pragnącej dodać sobie blasku sławą imienia przybranego patrona, z drugiej zaś stwarza pozory nie dość silnego odczucia naszej kultury, która przecież nie jest tak ubogą, by te same nazwiska miały się ciągle powtarzać. Wszakże we wszystkich działach wiedzy mamy osobistości o sławie europejskiej, a nawet światowej, o których głośno poza granicami, a których tembardziej swoim nie wolno zapominać. Dość wymienić takich tytanów wiedzy jak Marjan Smoluchowski. Bronisław Radziszewski, Wawrzyniec Żmurko, Marjan Raciborski, Benedykt Dybowski, jeśli ograniczymy się do nauk matematyczno-przyrodniczych, a których nie brak i wśród przedstawicieli nauk humanistycznych, że wspomniemy tylko A. Małeckiego, T. Wojciechowskiego, L. Kubalę, J. Szujskiego. A tymczasem dotychczas nie nadszedł do Kuratorjum wniosek nazwania jakiejkolwiek szkoły nazwiskiem któregoś z tych wielkich przedstawicieli nauki polskiej, mimo że wielu z nich związanych jest nietylko pochodzeniem z daną miejscowością, ale często pracując tam zostawiło niekiedy nawet w szkole cząstkę swego ducha, o czem potomność nie powinna zapominać. Taki zasłużony zoolog a przytem pjonier racjonalnego rybołowstwa w naszej dzielnicy Maksymiljan Nowicki, ostatnio profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, rozpoczyna pracę jako skromny nauczyciel ludowy w Brodach i Płotyczy i tu już odznacza się, zasilając swemi zbiorami liczne szkoły, za co zostaje mianowany suplentem w Samborze. Niedawno zgasły znamienity geolog i fizjograf Marjan Łomnicki rozpoczyna zawód w gimnazjum Stanisławowskiem. Stanisławów szczyci się też przedstawicielami nauk humanistycznych i literatury pięknej; tam odbywali studja Fr. Karpiński i M. Romanowski, cmentarz tamtejszy kryje m. i. szczątki M. Gosławskiego i A. Gillera. Rzeszów chlubić się może S. Konarskim, Tarnopol W. Polem, Krosno Goszczyńskim. Przemyśl pierwszym astronomem polskim Marcinem z Przemyśla oraz Ignacym Krasickim, który w jego okolicy ujrzał światło dzienne, podobnież Jarosław Al. Fredrą, Bochnia i Tarnów K. Brodzińskim, Buczacz K. Ujejskim. Nie jedna mała miejscowość wydała zasłużonych, którzy zasługują na pamięć w szkole: Łukasz Górnicki pochodził z Oświęcimia, K. Szajnocha z Komarna itd. Tymczasem jedynie Brody pamiętały o Józefie Korzeniowskim, a zresztą nawet miasta stołeczne zapominają o swoich najbliższych, nieraz nie mniej zasłużonych niż inni nie związani z daną okolicą. Nie mamy zamiaru umniejszać zasług Staszica lub Czackiego, ale dla Lwowa, jeśli

chodzi o organizatorów szkolnictwa, bliższym przecież jest Grzegorz Piramowicz, którego nazwiska nie przyjął dotąd żaden zakład średni; z pietyzmem i kultem uzasadnionym odnosimy się do Henryka Sienkiewicza, ale z Krakowem silniej związał się Stanisław Wyspiański. Żaden zakład nie przyjął dotąd imienia Stanisława Szczepanowskiego, choć przecież nietylko dla przemysłu, ale i wychowania narodowego położył niezapomniane zasługi.

Nie stosując żadnego przymusu zalecam więc Dyrekcjom i Gronom nauczycielskim oraz Zarządom szkół, by zechciały na przyszłość liczyć się z uwagami wyżej przedstawionemi, a równocześnie zaznaczam, że także zakłady prywatne, o ile przybierają jakieś imię lub nazwę specjalną, winny uzyskać pozwolenie władz szkolnych, przyczem o szkołach średnich decyduje Ministerstwo W. R. i O. P., o powszechnych Kuratorjum Okr. Szk.

We Lwowie, dnia 6 kwietnia 1921.

Kurator:
*Sobiński* w. r.

---

L. 299/pr.

# O k ó l n i k

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Inspektorów szkolnych powiatowych, Dyrekcyj i Zarządów oraz personalu nauczycielskiego szkół wszelkiej kategorji w sprawie zwalczania drożyzny i lichwy towarowej.**

Pierwszorzędnej doniosłości dla bytu społeczeństwa problem zwalczania szalejącej drożyzny i lichwy towarowej domaga się jak najrychlejszego rozwiązania praktycznego w drodze przedewszystkiem odpowiednich zarządzeń administracji publicznej na wszystkich bez wyjątku jej polach. Skuteczność tych zarządzeń nie da się wprost pomyśleć bez równoczesnego ich intenzywnego poparcia ze strony wszystkich bez wyjątku sfer społecznych.

Od udziału w walce z najgroźniejszym w obecnej chwili wrogiem ładu społecznego, jakim jest drożyzna i lichwa, podjąć się mającej na całej linji przez wszystkie władze publiczne i przez spółdziałające z niemi zorganizowane kadry społeczne, nie wolno uchylać się żadnej jednostce lub instytucji bez zdradzania najżywotniejszych interesów publicznych.

W tej myśli Pan Minister Spraw Wewnętrznych w depeszy wystosowanej do Pana Generalnego Delegata Rządu polecił w wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dnia 3 lutego b. r. wdrożyć jak najobszerniejszą w powyższym celu akcję, wskazując kierunki w jakich ona miałaby się rozwinąć, a polegające na: 1. zastosowaniu najenergiczniejszych

rozporządzalnych środków w celu dopomożenia urzędom walki z lichwą w jej ściganiu; 2. zawiązywaniu „Komitetów społecznych“, mających współdziałać z władzami w zwalczaniu drożyzny i lichwy przez współdziałanie w wykonaniu odezwy Rządu do producentów co do zaniechania dalszego podnoszenia cen, 3. propagandzie bojkotu drogich towarów i zwalczaniu zbytku.

W sprawie tej wydał już Pan Generalny Delegat Rządu okólnik do wszystkich P. P. Kierowników Starostw i Prezydentów miast Lwowa i Krakowa. Ze względu jednak, że Kierownicy władz administracyjnych I instancji potrzebować będą niezbędnie pomocy innych władz i instytucyj społecznych, zwraca się uwagę na rozpoczętą akcję i zaleca wszystkim władzom szkolnym oraz nauczycielstwu jak najdalej idące czynne i skuteczne wspieranie działalności Kierowników Starostw (Magistratów), w szczególności także przez chętne i liczne zaciąganie się w szeregi Komitetów społecznych.

We Lwowie, dnia 5 kwietnia 1921.

Kurator:
*Sobiński* w. r.

---

L. 115/pr.

## Okólnik

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie kolonij wakacyjnych[1]).**

Zarząd Główny wschodnio-małopolskiego Towarzystwa ochrony dzieci i młodzieży (T. O. M.) we Lwowie powziął myśl wyłączenia na przyszłość t. j. począwszy od roku 1921, akcji kolonji wakacyjnych tak wypoczynkowych jak leczniczych, odnośnie do dzieci urzędników i funkcjonarjuszów państwowych we wschodniej Małopolsce, z ogólnej akcji tego rodzaju, znanej pod nazwą akcji „Polskiego Komitetu Dzieci na wieś“ we Lwowie, i przeprowadzenia akcji kolonijnej na własną rękę z oparciem o zasadę częściowej samopomocy interesowanych, a nie przy wyłącznem zdaniu się na fundusze państwowe. Fundusze te wotowane są wprawdzie co roku przez Sejm Ustawodawczy, ale nie w tak znacznej wysokości, aby zapotrzebowanie dzieci wszystkich stanów w pełnej mierze mogło być uwzględnione. Cierpią na tem specjalnie dzieci tzw. inteligencji, a osobliwie dzieci licznemi brakami ekonomicznemi dotkniętych rzesz funkcjonarjuszy państwowych zdanych wyłącznie na dochody stałe.

Niezależnie więc od pomocy finansowej Sejmu Zarząd Główny T. O. M. przedstawił projekt systematycznego zbierania funduszu drogą mi-

[1]) Z powodu wielkiej ilości materjału ogłoszenie tego okólnika doznało zwłoki.

nimalnego lecz stałego opodatkowania się wszystkich pracowników państwowych wschodniej Małopolski, celem umożliwienia w większej niż dotąd mierze wysyłki ich chorych dzieci w miesiącach letnich do miejsc klimatycznych na leczenie lub wypoczynek.

Zarząd Główny T. O. M. gotów jest zająć się administracją zbieranych funduszów i przeprowadzeniem corocznej wysyłki dzieci do uzdrojowisk, nadto zaś podjąć interwencję, aby akcja kolonji wakacyjnych dla dzieci funkcjonarjuszy państwowych była wydatnie subwencjonowaną, bądź to z funduszów ogólnych, wotowanych przez Sejm na kolonje wakacyjne wogóle, bądź też z funduszów specjalnych Ministerstw resortowych.

Zarząd Główny T. O. M. zapoczątkowawszy akcję wyżej opisaną wśród urzędników i funkcjonarjuszy sądowych wschodniej Małopolski zwrócił się z prośbą o rozszerzenie jej także na nauczycielstwo we wschodniej Małopolsce.

Wobec tego należy spowodować przedstawienie zarysu projektowanej akcji ogółowi interesowanych na specjalnych zebraniach tamtejszych nauczycieli, bądź też za pośrednictwem Związków nauczycielskich, celem należytego poinformowania o rzeczy i uzyskania oświadczenia zasadniczego w tej sprawie, ewentualnie obowiązującej deklaracji w kwestji opodatkowania się na cel wyżej wspomniany, oraz wysłuchania życzeń i wniosków co do sposobu najracjonalniejszego wprowadzenia w życie omawianego projektu już w sezonie letnim roku 1921.

Na proponowanych zebraniach, poza wyrażeniem zapatrywania zasadniczego, należałoby osiągnąć jednolite stanowisko w następujących punktach:

1. Z uwagi na potrzebę znacznych inwestycyj wyżej przedstawiony projekt akcji kolonijnej winien być przyjęty przynajmniej na okres trzyletni.

2. Deklarowane wkładki miesięczne nie mogą być niższe od pewnego z góry ustalonego minimum, przyczem konieczna jest gwarancja odnośnej władzy przełożonej, że wkładki te będą regularnie wpływały do Kasy T. O. M.

Wkładki te musiałyby być zatem potrącane przy wypłacie poborów służbowych.

3. Należy obmyślić sposób rozdzielania miejsc funduszowych w obrębie każdej dykasterji urzędniczej. Ilość tych miejsc poda T. O. M. co roku z góry na podstawie obliczenia kosztów przeciętnych wysyłki i leczenia jednego dziecka.

4. Należałoby wreszcie oświadczyć się co do wieku dzieci, mogących korzystać z miejsc funduszowych, oraz czy dopuszczalne jest, aby

te same dzieci w latach bezpośrednio po sobie następujących korzystały z miejsc funduszowych.

Objawione przez ogół interesowanych pracowników oświadczenie zasadnicze w sprawie projektu akcji kolonijnej należy przesłać jak najrychlej Zarządowi Głównemu T. O. M. na ręce Pana Prezesa Sądu Apelacyjnego we Lwowie jako Prezesa T. O. M. celem umożliwienia zorjentowania się delegacji T. O. M. wyjeżdżającej w powyższej sprawie wkrótce do Warszawy, jakie dykasterje pracowników państwowych wschodniej Małopolski i w jakiej mierze reflektują na współudział w projektowanej akcji kolonijnej T. O. M.

Natomiast deklaracje interesowanych winny być przesłane Zarządowi głównemu T. O. M. za pośrednictwem swoich władz przełożonych.

Repartycja miejsc funduszowych nastąpi wedle ich liczby dyspozycyjnej z uwzględnieniem ilości zgłoszeń członków z poszczególnych dykasteryj urzędniczych. W zasadzie T. O. M. nie będzie się wdawać w indywidualne rozpatrywanie próśb osób interesowanych. opierając się tylko na wnioskach o przyjęcie popartych przez władze krajowe danej dykasterji urzędniczej lub ewentualnie inny czynnik miarodajny, naturalnie o ile przyjąć się mające dzieci względnie ich rodzice i opiekunowie zastosują się zresztą do przepisów obowiązujących regulaminów kolonijnych, a wyznaczeni przez T. O. M. lekarze stwierdzą potrzebę i rodzaj wyjazdu na pewną kolonję leczniczą lub wypoczynkową.

We Lwowie, dnia 5 kwietnia 1921.

Kurator:
*Sobiński.*

L. 6490/IV.

## Okólnik

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie udzielenia funkcjonarjuszom państwowym zapomóg na opłatę wpisowego (czesnego) za dzieci uczęszczające do prywatnych szkół średnich ogólno-kształcących i zawodowych.**

Na mocy uchwały Rady Ministrów z dnia 7 marca 1921 intymowanej rozporządzeniem Ministerstwa WR. i OP. z dnia 17 marca 1921 l. 447 przyznano niezamożnym funkcjonarjuszom państwowym oraz wojskowym zawodowym, których dzieci pobierają naukę w prywatnych szkołach średnich ogólno-kształcących i zawodowych, zapomogę na opłatę wpisowego (czesnego) za drugie półrocze bieżącego roku szkolnego. Okólnik tutejszy z dnia 17 stycznia 1921 r. l. 1164/pr. normujący sposób ubiegania się i wymiar zapomogi pozostaje nadal w mocy z rozszerze-

niem jego ważności także w odniesieniu do zapomóg na drugie półrocze bieżącego roku szkolnego.

We Lwowie, dnia 2 kwietnia 1921.

Kurator:
*Sobiński* w. r.

L. 335/pr.

# Okólnik

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i szkół zawodowych oraz do Inspektorów szkolnych w sprawie udziału młodzieży w akcji Czerwonego Krzyża.**

Upoważnia się do tworzenia w obrębie szkół oddziałów „Czerwonego Krzyża Młodzieży“ wedle poniżej umieszczonego Regulaminu.

## Regulamin Czerwonego Krzyża Młodzieży.

§ 1. Stosownie do § 32. Statutu Polskiego Czerwonego Krzyża przy Towarzystwie tworzy się organizacja młodzieży.

§ 2. Regulamin niniejszy w każdej chwili może uledz zmianom na skutek uchwały Komitetu Głównego T-wa Czerwonego Krzyża z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawicieli Polskiego Czerwonego Krzyża Młodzieży.

§ 3. Polski Czerwony Krzyż Młodzieży jest częścią Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża. Celem jego jest zorganizowanie czynnego udziału dzieci polskich w pracach Czerwonego Krzyża.

§ 4. Kierownictwo i kontrola Czerwonego Krzyża Młodzieży spoczywa w rękach Komitetu, mianowanego przez Komitet Główny Polskiego Czerwonego Krzyża. Komitet Czerwonego Krzyża Młodzieży urzęduje w Warszawie w głównem biurze Polskiego Czerwonego Krzyża i nosi nazwę Centralnego Komitetu Czerwonego Krzyża Młodzieży. Prezes tego Komitetu będzie mianowany przez Komitet Główny Polskiego Czerwonego Krzyża i przez tenże Komitet może być usunięty. Skład Komitetu może być zmieniony przez Prezesa za zgodą Głównego Komitetu Polskiego Czerwonego Krzyża.

§ 5. Do kompetencji Centralnego Komitetu Czerwonego Krzyża Młodzieży należy działalność Czerwonego Krzyża Młodzieży w całej Polsce. Sposoby organizacji i kontroli Oddziałów Czerwonego Krzyża Młodzieży mogą być rozmaite w różnych miejscowościach wedle uznania Centralnego Komitetu Czerwonego Krzyża Młodzieży. Oddziały te, o ile to okaże się możliwem, łączą się z miejscowemi oddziałami Polskiego Czerwonego Krzyża.

§ 6. Przy rozpoczynaniu pracy w każdej miejscowości. Centralny Komitet Czerwonego Krzyża Młodzieży mianuje Komitet miejscowy, w którym musi się znajdować przynajmniej jeden przedstawiciel miejscowego oddziału Polskiego Czerwonego Krzyża. Komitet tak mianowany będzie tworzył tymczasowe Koło Czerwonego Krzyża Młodzieży, a oddział utworzony przezeń będzie tymczasowo zależeć od niego i za jego pośrednictwem od Centralnego Komitetu Czerwonego Krzyża Młodzieży w Warszawie.

§ 7. Oddziałem jest normalnie szkoła. Każda szkoła pracująca dla Czerwonego Krzyża albo płacąca najbliższemu oddziałowi Czerwonego Krzyża roczną sumę równającą się 6 markom za każdego ucznia, może sama utworzyć Oddział Czerwonego Krzyża Młodzieży. Miejscowy Komitet Czerwonego Krzyża Młodzieży mianuje prezesem oddziału jednego z nauczycieli lub urzędników szkoły. Prezes oddziału mianuje urzędników własnego oddziału, uczniowie zaś, z jego inicjatywy, wybierają komitet dziecięcy dla radzenia i pomagania prezesowi.

§ 8. Działalność oddziału Czerwonego Krzyża Młodzieży może obejmować każdą akcję młodzieży, mającą cel pożyteczny i patrjotyczny, uznany przez miejscowy Komitet Czerwonego Krzyża Młodzieży. Miejscowy Komitet donosi Centralnemu Komitetowi Czerwonego Krzyża Młodzieży w Warszawie o rodzaju działalności każdego oddziału, należącego do jego kompetencji i musi się stosować do jego postanowień jeżeli z jakiegobądź powodu Komitet ten nie uzna tej działalności.

§ 9. Wszystkie sprawy Czerwonego Krzyża Młodzieży, o których nie było mowy w powyższem, należą do kompetencji Centralnego Komitetu Czerwonego Krzyża Młodzieży w Warszawie.

Pp. Dyrektorowie i Inspektorowie szkolni zachęcą młodzież względnie podległe im nauczycielstwo do jak najwydatniejszej pracy na tem polu a z końcem roku przeszlą sprawozdanie Wydziałowi Oświaty pozaszkolnej Kuratorjum. Temsamem traci moc zarządzenie z dnia 21 stycznia b. r. L. 22703/IV.

We Lwowie, dnia 31 marca 1921.

Kurator:
*Sobiński* w. r.

---

## Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował profesora państwowej Szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Kołomyi Edwarda Podgórskiego dyrektorem tego zakładu.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianowało Michała Smosznę, nauczyciela szkoły wydziałowej im. Kopernika w Tarnowie, nauczycielem szkoły ćwiczeń bez oznaczenia miejsca służbowego.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przydzieliło Jarosława Manasterskiego profesora szkoły realnej w Jarosławiu do II szkoły realnej we Lwowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ustanowiło po myśli § 8 pragmatyki nauczycielami: Eugeniusza Lubowicza w gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu; Józefa Zagórskiego w szkole realnej w Tarnobrzegu; Gambiela Horodynera w gimnazjum w Czortkowie; Juljana Walawskiego w gimnazjum II w Rzeszowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego nadało posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

Katarzynie Pykoszównie posadę dyrektorki 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną w Krośnie;

S. Anieli Adamskiej i S. Pelagji Bolestównie posady nauczycielek w 6-klasowej szkole żeńskiej w Sokalu;

Abrahamowi Nordowi posadę nauczyciela religji izrael. w 6-klasowej szkole męskiej w Horodence;

Ozjaszowi Nadlerowi posadę nauczyciela religji izraelickiej w 5-klasowej szkole męskiej w Bohorodczanach;

Stefanowi Dubielowi posadę nauczyciela w 5-klasowej szkole męskiej w Oświęcimiu;

Janinie Stachnikowej w 4-klasowej szkole w Wołowicach:

Anieli Prawdziukównie w 2-klasowej szkole w Siedliskach.

Posady nauczycieli kierujących szkół 2-klasowych:

Tadeuszowi Stypie w Bibicach; Janowi Karkoszce w Zielonkach; Bożesławie Laurukównie w Bednarowie; Janowi Twarogowi w Pleszowie; Franciszkowi Cholewie w szkole im. król. Jadwigi w Łukawcu; Piotrowi Dziadkowi w Horbkowie; Grzegorzowi Gluzie w Porębie spytkowskiej.

Posady nauczycieli w szkołach 1-klasowych:

Ludwikowi Wójcikowi w Lutoryżu; Władysławowi Sapińskiemu w Oczkowie.

Przeniosło:

Teodora Bekiesiewicza nauczyciela 1-klasowej szkoły w Proniatynie na równorzędną posadę w Czernielowie ruskim;

Władysława Kotowicza nauczyciela kierującego i Julję Kotowiczową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Bouszowie na równorzędne posady do 2-klasowej szkoły w Załużu.

Przeniosło w stan spoczynku:

Edwardę Unoltową nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Korolówce;

Romana Wodostawskiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Dziczkach.

Zmarli:

Józef Cież profesor gimnazjum w Wadowicach, zmarł dnia 24 marca b. r. w 41. roku życia;

Stanisław Waltoś profesor gimnazjum im. Żółkiewskiego we Lwowie, zmarł dnia 28 marca b. r. w 45. roku życia;

Michał Babyn stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Oleszy w okręgu buczackim, zmarł dnia 26 lutego b. r. w 62. roku życia a w 32. roku służby;

Laura Beerowa nauczycielka religji izrael. 4-klasowej szkoły żeńskiej im. św. Kingi w Stryju, zmarła dnia 11 lutego b. r.

Włodzimierz Bobik stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Nowosiółce biskupiej w okręgu borszczowskim, zatrudniony w 1-klasowej szkole w Kamionce-Lipniku w okręgu rawskim, zmarł dnia 23 lutego b. r. w 52. roku życia a w 30. roku służby;

Seweryna Kokorudzowa stała nauczycielka 4-klasowej szkoły w Rożnowie w okręgu śniatyńskim, zmarła dnia 7 lutego b. r. w 39. roku życia a w 20. roku służby;

Eugenja Michalewska nauczycielka 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Anny Jagiellonki w Krakowie, zmarła dnia 30 stycznia b. r. w 41. roku życia a w 18. roku służby;

Józef Mrożek stały nauczyciel 4-klasowej szkoły męskiej im. Kopernika w Krakowie, zmarł dnia 20 lutego b. r. w 41. roku życia a w 22. roku służby;

Stefan Obertas stały nauczyciel 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej w Radziechowie, zmarł dnia 12 lutego b. r. w 59. roku życia a w 40. roku służby;

Paulina Orłowska nauczycielka 1-klasowej szkoły w Bolanowicach w okręgu mościskim, zmarła dnia 23 grudnia 1920 w 23. roku życia a w 4. roku służby;

Jan Rzepecki stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Roztoczkach w okręgu dolińskim, zmarł dnia 19 lutego b. r. w 54. roku życia a w 22. roku służby;

Romuald Wojnarski stały nauczyciel 4-klasowej szkoły męskiej w Gorlicach, zmarł dnia 13 marca b. r. w 59. roku życia a w 40. roku służby.

## Organizacja szkół.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 24 marca b. r. l. 6157/II zezwolił, by państwowe gimnazjum I w Tarnowie nosiło nazwę „Państwowe gimnazjum im. Kazimierza Brodzińskiego".

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 12 marca b. r. l. 3639/II prywatnemu gimnazjum realnemu im. Henryka Jordana we Lwowie na rok szkolny 1920/21 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do uczniów uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 26 marca b. r. l. 6227/II klasom I—III prywatnego gimnazjum realnego żeńskiego Cypryjany Brückówny we Lwowie na rok szkolny 1920/21;

reskryptem z dnia 29 marca b. r. l. 7144/I szkole wydziałowej połączonej ze szkołą pospolitą mieszaną kolei państwowych we Lwowie na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem do młodzieży własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 marca b. r. l. 8834/I prywatnej szkole 8-klasowej żeńskiej PP. Prezentek w Krakowie na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 marca b. r. l. 8841/I prywatnej 7-klasowej szkole żeńskiej im. św. Tomasza P. P. Duchaczek w Krakowie na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 marca b. r. l. 7068/I prywatnej 5-klasowej szkole wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną utrzymywanej przez konwent PP. Benedyktynek ormiańskich we Lwowie na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 26 marca b. r. l. 6226/II klasom I—V prywatnego gimnazjum realnego żeńskiego oraz klasom II, IV i VI prywatnego liceum żeńskiego dr. Adeli Karpówny we Lwowie na rok szkolny 1920/21 i zezwoliło na odbycie egzaminu dojrzałości w tym zakładzie z uczenicami kończącemi studja licealne;

reskryptem z dnia 29 marca b. r. l. 7142/I prywatnej 4-klasowej szkole pospolitej połączonej z 5-klasową szkołą wydziałową, utrzymywanej przez Zgromadzenie Sióstr szkolnych „Notre-Dame" we Lwowie na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem do młodzieży własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 marca b. r. l. 7618/I prywatnej 5-klasowej szkole wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną SS. Nazaretanek w Stryju na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem tego prawa do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 marca b. r. l. 8109/I prywatnej szkole koedukacyjnej im. dr. Jana Niemca we Lwowie na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem tego prawa do młodzieży szkolnej własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 marca b. r. l. 7067/I prywatnej szkole 4-klasowej powszechnej utrzymywanej przez Olgę Filippi-Żychowiczową we Lwowie na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem tego prawa do młodzieży szkolnej własnego zakładu.

## Książki szkolne.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zaliczyło książkę p. t.: Др. Жигмонта Самолевича Граматика латиньскоі мови. Часть II. Складня. Четверте видане. Після девятого польского виданя, виготовленого Томою Солтисїком для ужитку україньскоі молодежи, зладив Ілярїон Огоновский. У Львові 1921 Накладом Україньского Педаґоґічного Товариства" w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich. Cena egzemplarza broszurowanego 120 Mkp.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego poleca do użytku nauczycieli przy nauce gimnastyki w szkołach powszechnych, do bibljotek szkolnych i powiatowych tudzież do bibljotek seminarjów nauczycielskich dziełko Marji Germanówny pod tytułem: Gimnastyka w szkole powszechnej. Podręcznik dla nauczyciela. Z przedmową Dr. E. Piaseckiego. Nakładem K. S. Jakubowskiego, we Lwowie 1921 8⁰ str. 135. Teksty muzyczne. 124 rycin w tekscie.

Zwraca się uwagę nauczycielstwa szkół powszechnych na miesięcznik krajoznawczy dla młodzieży p. t.: „Orli lot". (Adres wydawnictwa: Kraków, ul. Grodzka 64/II. p. przedpłata roczna 100 Mk.) który w miarę możności należy zaprenumerować dla poszczególnych szkół. Nadto poleca się czasopismo to zaprenumerować do bibljotek szkolnych okręgowych.

---

## Konkursa.

L. 25822/IV z r. 1920.

Termin wnoszenia podań o posadę dyrektora państwowego gimnazjum w Rohatynie, ogłoszona konkursem z 28 grudnia 1920, zamieszczonym w Nr. 1 Dziennika urzędowego z 20 stycznia 1921, przedłuża się do końca maja b. r.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie, dnia 6 kwietnia 1921.

---

L. 4521/IV.

Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia dwóch posad rzeczywistych nauczycieli języka polskiego jako przedmiotu głównego w gimnazjum I z językiem wykładowym polskim w Przemyślu.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni się wykazać kwalifikacją do szkół średnich. Do tych posad przywiązane jest uposażenie unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 65.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty (ewentualnie w odpisach uwierzytelnionych) i dokładnie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Kuratorjum O. S. L. do końca kwietnia b. r.

Lwów, dnia 26 marca 1921.

---

L. 4612/IV.

Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady rzeczywistego nauczyciela nauk przyrodniczych jako przedmiotu głównego, matematyki i fizyki jako przedmiotów pobocznych w gimnazjum w Jarosławiu.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni się wykazać kwalifikacją do szkół średnich. Przywiązane do tej posady uposażenie normuje ustawa z 13 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 65.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta (ewentualnie w odpisach uwierzytelnionych) i dokładnie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Kuratorjum O. S. L. we Lwowie do końca maja b. r.

Lwów, dnia 26 marca 1921.

---

L. 1338/III.

Celem stałego obsadzenia posady nauczyciela historji i geografji w państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem w Krakowie ogłasza się niniejszem konkurs.

Do posady tej przywiązane są pobory w myśl ustawy z dnia 13 lipca 1920 Nr. 65 Dz. U. Rzp. P. poz. 433. Kandydaci z egzaminem do szkół średnich winni przedłożyć należycie udokumentowane podania drogą służbową do 15 kwietnia 1921.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie, dnia 15 marca 1921.

---

L. 2731/III.

Celem obsadzenia posady stałego katechety religji rzymsko-katolickiej w państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem we Lwowie ogłasza się niniejszem konkurs.

Do posady tej przywiązane są pobory unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rzp. P. Nr. 65.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do 15 maja 1921.

Wniesione podania przedłożą Dyrekcje i Rady szkolne powiatowe Kuratorjum, natychmiast po upływie konkursu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie, dnia 6 kwietnia 1921.

---

L. 2788/III.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela geografji i historji w państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem we Lwowie.

Do posady tej przywiązane są pobory unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. ust. Rzp. P. Nr. 65.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić w drodze służbowej do Kuratorjum w terminie do 15. maja 1921.

Kuratorjum Okręgu szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie, dnia 6 kwietnia 1921.

---

L. 540/V.

Celem obsadzenia posady profesora rysunku i malarstwa, zastosowanego do potrzeb przemysłowych w państwowej Szkole przemysłowej we Lwowie, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs.

Do tej posady przywiązane są pobory przewidziane ustawą o uposażeniu nauczycieli państwowych szkół średnich i zawodowych z dnia 13 lipca 1920, ogłoszoną w Nr. 65 Dz. U. Rzp. P. z dnia 31 lipca 1920 poz. 433 oraz 435.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego najpóźniej do dnia 30 kwietnia 1921.

We Lwowie, dnia 18 marca 1921.

---

L. 653/V.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego na podstawie upoważnienia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 19 marca 1921 L. 1566/21 S. III ogłasza niniejszem

konkurs na posadę nauczyciela modelowania i przedmiotów wchodzących w zakres tej umiejętności w państwowej Szkole przemysłu drzewnego w Kołomyi.

Podania należycie udokumentowane legalizowanemi odpisami świadectw ukończonych studjów zawodowych i posiadanych kwalifikacyj, do których należy także i umiejętność artystycznego rysowania, należy wnosić na ręce Dyrekcji Szkoły Przemysłu drzewnego w Kołomyi najbóźniej do dnia 30 maja 1921.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Lwów, dnia 6 kwietnia 1921.

---

## Ogłoszenia.

L. 605/V.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 15 marca 1921 Nr. 1450/III oznajmiło na zapytanie Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego, że następujące przedmioty nauki w szkołach handlowych należy zaliczać do grupy IV, obejmującej przedmioty zawodowe po myśli § 10 d) rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 grudnia 1920 (Dz. U. R. P. z 3 stycznia 1921 poz. 12) a mianowicie: rachunki kupieckie, geografję gospodarczą (handlową), historję handlu, towaroznawstwo i technologję, arytmetykę polityczną, naukę o handlu i wekslach, korespondencję handlową, księgowość i kantor praktyczny, prawo handlowe, wekslowe i przemysłowe oraz ekonomję społeczną.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie, dnia 25 marca 1921.

---

L. 133/pr.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych pismem z dnia 10 listopada 1920 Nr. 23525 zawiadomiło Ministerstwo W. R. i O. P., iż nie może zaspokoić wszystkich potrzeb w sprawie dostarczenia opału, jakie różne instytucje zwłaszcza w ostatnich czasach zgłaszają. Wobec tego Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych wyjaśniło, że oprócz lasów państwowych będą pokrywały zapotrzebowanie opału w szerokim zakresie także i lasy prywatne. Opałem tego ostatniego źródła dysponuje miejscowa Powiatowa Komisja Rozdziału Drzewa, która powinna zaspakajać potrzeby opałowe gmin miejskich i wiejskich. Dla skuteczniejszego wypełnienia tego zadania zostało przydzielone pismem Głównego Zarządu Dóbr Państwowych z dnia 23 lipca 1920 Nr. 6409 wymienionej instytucji rozdzielczej również drzewo opałowe z lasów państwowych.

Wobec tego wszelkie zapotrzebowania na drzewo opałowe należy skierowywać do Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie, dnia 5 kwietnia 1921.

---

L. 359/pr.

**Pieczęcie urzędowe Zarządów szkół powszechnych.**

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 22 marca b. r. l. 4462/I oznajmiło, że sprawa używania przez Zarządy szkół

powszechnych pieczęci z godłem państwowem jest przedmiotem porozumienia się z Ministerstwem Spraw wojskowych i zostanie uregulowaną dopiero po wydaniu przez to Ministerstwo rozporządzenia wykonawczego do odnośnej ustawy.

Aż do tego czasu winny Zarządy szkół powszechnych posługiwać się dotychczasową pieczęcią zwykłą, określającą kategorję szkoły, ewentualnie jej nazwę tudzież nazwę miejscowości.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie, dnia 5 kwietnia 1921.

---

L. 310/pr.

Delegatura Towarzystwa Zagród dla polskich inwalidów im. Tadeusza Kościuszki we Lwowie (gmach sejmowy) wydała następującą odezwę:

„Najpiękniejszym czynem obywatelskim jest piersią swoją zasłonić Ojczyznę w niebezpieczeństwie, ofiarować jej życie, przelać za nią krew. Jeżeli jednak obywatel krwią swoją spłacił ten dług patrjotyczny, to wzajem Ojczyzna zaciągnęła u niego dług, który również zapłacić powinna.

„Patria laeso militi“ — Ojczyzna okaleczałemu żołnierzowi winna dać nagrodę jego trudu, osłodę jego ciężkiej doli, winna mu dać zaopatrzenie.

Ale Polska, cała zbroczona krwią swych synów w długich ciężkich zapasach o jej byt ledwie odzyskany a wciąż zagrożony, spustoszona i pogrążona w ubóstwo, obowiązkowi temu ze swego biednego skarbu w zupełności sprostać niezdolna, a świeżo uchwalona ustawa nie rychło może liczyć na pełne urzeczywistnienie. Rzecz więc słuszna i godziwa, aby Państwu naszemu przyszło w tym względzie w pomoc społeczeństwo: jednostki możne hojnymi datkami ale i najszerszy ogół w miarę zasobności stosownemi ofiarami, które swą mnogością stworzyć mogą zasób znaczny, boć wszyscy winni wdzięczność tym nieszczęśliwym, którzy w obronie Ojczyzny postradali zdrowie.

Ta myśl szlachetna dała życie Towarzystwu zagród dla polskich inwalidów im. Tadeusza Kościuszki z centralną siedzibą w Krakowie pod protektoratem generała Józefa Hallera. Głównem jego zadaniem jest zakładanie i urządzanie zagród i warsztatów pracy dla inwalidów, którzy podczas służby w polskich oddziałach wojskowych ponieśli szkodę na zdrowiu i z tego powodu nie mają pełnej zdolności zarobkowania, jak niemniej piecza nad wychowaniem sierót po polskich żołnierzach.

Aby ten piękny cel łacniej osiągnąć, mają być tworzone w odpowiednich ogniskach Delegatury o szerokim obrębie terytorjalnym. Jako pierwsza, powstała taka Delegatura we Lwowie, pierwsza i śmiało rzec można najważniejsza, gdyż kresowe obszary naszego kraju, które ma ogarnąć jej działalność, były do ostatnich czasów widownią najcięższych bojów i najstraszniejszego zniszczenia, a zarazem w tych okolicach już częściowo uzyskano, a oczekiwać można w szerszej mierze niż gdzieindziej, darowizny ziemi na osiedlenie wojennych kalek.

Nadto jako bezpośrednio, sprawnie i skutecznie działające sprężyny tej doniosłej akcji obywatelskiej mają pracować Komitety powiatowe.

Niestety przyznać trzeba, że zarówno Krakowska Centrala, jak i nasza Lwowska Delegatura nikłym tylko dotychczas wykazać się mogą wynikiem swych zabiegów. Pierwsze kroki bowiem poczynione w celu tworzenia osad na gruntach darowa-

nych dla inwalidów napotykały na znaczne trudności wobec ogromnej drożyzny i uciążliwych warunków gospodarczych obecnej doby a zatamowane zostały najazdem bolszewickim, który zalał ogromną część kraju. Z usilniejszem odwołaniem się do ofiarności ogółu wstrzymano się nadto niechcąc krzyżować podobnych zamierzeń innych związków i instytucyj jak Towarzystwo Czerwonego Krzyża, Towarzystwo ochrony młodzieży, Komitet pomnika „Orląt“, które po kolei w całych „Tygodniach“ urządzanych na swoje cele usiłowały zebrać na nie wszelkimi możliwymi środkami jak najznaczniejsze fundusze.

Teraz jednak tamte Towarzystwa plon swój zebrały, z drugiej zaś strony ustała groza wojny, która do niedawna górowała nad całem położeniem naszego kraju, krępując lub usuwając na razie zupełnie wszelkie zadanie i tłumiąc wysiłki mające na oku inny cel jak jego obronę, nawet tak ważne i naglące jak opieka nad inwalidami pozostałymi z walk poprzednich. Aleć grozę tę zażegnało znojne i ofiarne męstwo naszego bohaterskiego żołnierza a do owych okaleczałych obrońców Ojczyzny przybyło niestety wielu, wielu nowych, również jak tamci godnych nagrody i litości, również potrzebujących pomocy.

Pamięć przebytego lęku, szczęśliwie odwróconego niebezpieczeństwa i cudownego ocalenia zbyt świeża, podziw dla wspaniałych czynów wojennych, które do niego prowadziły zbyt żywy, aby było potrzeba uzasadniać świętą powinność stwierdzenia czynem tego wdzięcznego uznania, powinność gorliwego i troskliwego zajęcia się ofiarami wojny: inwalidami. Dlatego Towarzystwo, którego hasłem jest opieka nad nimi wykonywana w sposób najwłaściwszy i najgodniejszy, bo dostarczaniem im kawałka ziemi, któryby był dla nich warsztatem pożytecznej pracy i źródłem godziwego utrzymania, albo także warsztatu rzemieślniczego do wykonywania pracy zawodowej, powinnoby cieszyć się najpomyślniejszym rozwojem i mieć najsilniejsze poparcie w społeczeństwie, być wprost zasypywane zgłoszeniami darowizn, liczyć jeżeli nie krocie to choćby dziesiątki tysięcy członków.

Boć tyle przynajmniej wśród naszego społeczeństwa znaleźć się powinno osób, które rozumieją wartość wojennego czynu i zasługi żołnierzy, co złożyli swe zdrowie Ojczyźnie w ofierze, które współczują z ich niedolą, a które stać na to, by te uczucia objawić przynajmniej nieznacznym stosunkowo datkiem, jakim jest wkładka zwyczajnego członka Towarzystwa, wynosząca conajmniej 100 marek polskich rocznie.

Tymczasem jeżeli pochlubić się możemy stosunkowo pokaźniejszą liczbą hojnych darów ziemi przeznaczonej na osady inwalidów, to ilość członków uiszczających wkładki, które stanowić mają stały dochód Towarzystwa, jest niepojęcie, zawstydzająco mała. A wszakże pamiętać należy, że ziemia jest wprawdzie niezbędnym wymogiem, podstawą naszej akcji, ale zakładanie na niej osad wyposażonych choćby najskromniej w najpierwotniejsze warunki zagospodarowania pochłonąć musi w tych czasach przerażającego wzrostu cen, wiele bardzo wiele pieniędzy.

Otóż tej pomocy pieniężnej domagać się musimy od naszego ofiarnego społeczeństwa, które, mamy tę silną ufność, rozumiejąc wielką donisłość sprawy, szczodrego jej poparcia nie odmówi.

Oprócz członków zwyczajnych płacących, jak wyżej wspomniano, minimalną wkładkę 100 Mk. rocznie lub ofiarujących mniej niż 10 morgów ziemi, obejmuje Towarzystwo według świeżo zmienionego statutu członków dożywotnich, którzy

składają jednorazowo 10.000 Mkp. lub ofiarują conajmniej 10 morgów ziemi, oraz członków założycieli, którzy składają jednorazowo 100.000 Mk. lub ofiarują conajmniej 30 morgów ziemi.

Zgłaszać się na członków Towarzystwa, dopełniając powyższych warunków, można w Komitetach powiatowych w siedzibach starostw, w których Komitety takie już weszły w życie, albo też w Biurze Lwowskiej Delegatury Towarzystwa zagród dla inwalidów w gmachu sejmowym na ręce pana Edwarda Holzera sekretarza Wydziału samorządowego, do którego to Biura należy też adresować korespondencje w sprawach Towarzystwa, o ile się ich nie zwraca do Komitetów powiatowych. Wkładki względnie ofiary w gotówce uiszczać można w tych Komitetach lub na ręce panów Starostów, albo też przesyłać je do Banku Krajowego we Lwowie na rachunek bieżący Towarzystwa zagród dla inwalidów.

| Prezes: | Gen.-por. Robert LAMEZAN-SALINS | Wiceprezes: |
|---|---|---|
| TADEUSZ CIEŃSKI | Dowódca O. Gen. Lwów | Dr. IGNACY DEMBOWSKI. |

*Aniela Aleksandrowiczówna, Emil Bratro, mjr. Rafał Cywiński, pułk. Karol Kempski, Zygmunt Lasocki, Eleonora Lubomirska, pułk Józef Miniewski, Józef Sroka, Dr. Leonard Stahl, ks. Dr. Albin Warszylewicz, Zofja Wołkowicka*.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego poleca goraco sferom nauczycielskim popieranie wedle możności tego szlachetnego a pożytecznego dzieła, przystępowanie do Towarzystwa i uczestniczenia w pracy Komitetów powiatowych.

We Lwowie, dnia 5 kwietnia 1921.

Kurator:
*Sobiński.*

---

Nauczycielstwo powiatu nowotarskiego złożyło na plebiscyt na Górnym Śląsku 23.450 Mk, młodzież szkolna 21.601 Mk 75 f. Suma zebranych od młodzieży szkolnej w I półroczu 1920/21 składek na różne cele narodowe wynosi 73.319 Mk 43 f, niewliczając wartości ofiarowanych darów w naturze. Wszystkie uczenice szkoły powszechnej żeńskiej w Zakopanem wpisały się na członków Towarzystwa Czerwonego Krzyża.

Nauczycielstwo szkół powszechnych powiatu jaworowskiego złożyło z poborów za luty b. r. na cele plebiscytowe 26.900 Mk; nauczycielstwo powiatu dobromilskiego 25.572 Mk 50 f, młodzież szkolna zaś 19.262 Mk 50 f.

Nauczycielstwo powiatu śniatyńskiego złożyło na plebiscyt 19.400 Mk, nadto zebrano tytułem jednorazowego opodatkowania się nauczycielstwa polskiego zrzeszonego w „Ognisku“ 11.650 Mk, razem więc 31.050 Mk. Na pożyczkę państwową subskrybowało nauczycielstwo 96.300 Mk, na Komitet Obrony Państwa płacą wszyscy dobrowolnie 1% miesięcznych poborów. Również zajęło się nauczycielstwo zbiórką matali na podkład waluty.

Na plebiscyt Górno-Śląski złożyło Grono nauczycielskie państwowego gimnazjum realnego w Białej 2 650 Mk, uczniowie 5.453 Mk, razem 8.103 Mk.

Grono nauczycielskie gimnazjum w Kamionce 4.400 Mk, uczniowie 12.647 Mk, razem 17.047 Mk.

Seminarjum nauczycielskie męskie w Tarnopolu ponownie 9.547 Mk.

Nauczycielstwo powiatu mieleckiego 27.150 Mk, młodzież szkolna 18.766 Mk, razem 45.916 Mk.

## Wezwanie.

L. 599.

Rada szkolna powiatowa cieszanowska w Lubaczowie wzywa Józefa Doeninga nauczyciela 6-klasowej szkoły męskiej w Lubaczowie, aby najpóźniej do dnia 31 maja b. r. zgłosił się u Inspektora szkolnego powiatowego w Lubaczowie, w przeciwnym bowiem razie uważany będzie za zrzekającego się dobrowolnie posady nauczycielskiej.

Lubaczów, dnia 7 marca 1921.



**Nakładem Kuratorjum okręgu szkolnego lwowskiego.**
Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12.
pod zarządem Józefa Ziembińskiego.

[173]